सत्पुरुषत उपदेशसन्त्वेपि समुलोग्मूलनचिकीपुँदैववशान्त्वं नशुणोपीत्याह॥वचइति ॥ विचक्षणैर्माविकार्यपर्यालोचनचतुरैः पश्यं ॥ हितोदर्कं वचउक्तमपि मिश्याप्रणी तात्मा ॥ तद्वचोमिथ्यावस्तुभूतमसारभूतमित्यश्रद्धया प्रणीतः प्राप्तआत्मा बुद्धिर्येन तादशोराक्षसानामभावाय नाशाय न प्रतिपद्यसे न परिगृद्धासि ॥१०॥ नन् मया सज्ज नोपदेशापहे कृतोराक्षसनाशप्रसंगइत्यत्रोत्तरंवकुं ठोकस्थितिमाह॥अकृतेति॥अकृतात्मानं सदुपदेशायाहिबुद्धि ॥११॥ तथैवेति॥राजापराधतोऽशेषप्रजानाशस्य ठोकप्र सिद्धत्वादितिभावः ॥ १२ ॥ किंच ॥ सज्जनोपदेशमशृण्वतोनाशं सज्जनोनुमोदतइत्याह् ॥ स्वरुतैरिति ॥ स्वरुतैर्दुष्कृतैर्द्वन्यमानस्यावश्यपाप्तनाशस्यादीर्घदर्शिनोभा व्यनर्थदर्शनासमर्थस्य विनाशे उपस्थिते मूतानि सर्वप्राणिनोनंदित ॥ १३ ॥ एवं निराक्तास्त्रया क्षेशिताः सर्वे जनाः एतद्व्यसनं स्वबुद्धिप्राप्तनाशं ॥१ ४॥ ऐश्वर्ये कु वचोमिथ्याप्रणीतात्मापथ्यमुक्तंविचक्षणेः॥राक्षसानामभावायत्वंवानप्रतिपद्यसे॥१०॥अकृतात्मानमासाद्यराजानमनयेरतं॥ सम्द्वानिविनश्यंतिराष्टाणिनगराणिच ॥ ११ ॥ तथेवत्वांसमासाघलंकारलोघसंकुला॥ अपराधात्तवेकस्यनचिराद्विनशिष्यति ॥ १२॥ स्वक्रतेर्हन्यमानस्यरावणादीर्घद्शिनः॥ अभिनंदंतिभूतानिविनाशेपापकर्मणः॥ १३॥ एवंत्वांपापकर्माणंवक्ष्यंतिनिकृता जनाः॥ दिख्येतह्यसनंप्रामोरोद्रइत्येवहार्षताः॥ १४॥ शक्यालोभियतुंनाहमेश्वर्यणधनेनवा॥ अनन्याराघवणाहंभास्करेणयथा त्रभा॥ १५॥ उपधायभुजंतस्यलोकनाथस्यसत्हतं॥ कथंनामोपधास्यामिभुजमन्यस्यकस्यचित्॥ १६॥ अहमोपियकीभार्या तस्येवचधरापतेः॥ व्रतस्रातस्यविद्येववित्रस्यविदितात्मनः॥ १७॥ ह इत्यादि यदुक्तं रावणेन प्रलोमनाय तत्प्रत्याख्याति ॥ शक्येति॥ अनन्या भि न्तरवाभाववती ॥ १ ५॥ प्रलोभनाशक्यत्वमेव स्पष्टयति ॥ उपधायेति ॥ उपधानं कत्वेति सहशयित्वेतियावत् कस्यचिदतस्वभूतस्य ॥ १६ ॥ औपयिकी योग्या ॥ व तस्नातस्य ब्रह्मचर्यवतपूर्वकं कृतसमावर्तनस्य यथाशास्त्रं मत्पाणिषहणंकृतवतः विदिनात्मनः ज्ञातस्यस्य तत्वज्ञातपुरुषार्थसाधनस्यच तस्यैवाहंयोग्या ॥ विपस्य विधेव ब्रह्मविद्येव ब्रह्मविद्या यथा ब्राह्मणस्येवासाधारणं स्वं न्यायप्राप्तं तद्वत्॥सन्यासे तस्येवाधिकारात्॥ब्रह्मविद्यायां ब्राह्मणस्येवाधिकारइतिभावः॥ अन्येतु विप्रपदंत्रेवणिक परं त्रैवर्णिकस्येव ब्रह्मविद्यायामधिकारः अतपृव धीरस्येतिकचित्पाठइत्याहुः ॥ १ ७ ॥